

[Henning Gjøllerød]

et stærkt lokalt engagement i sagen. Men flertallet erkender også, at det ligeledes er meget vigtigt, at vindmøllesagen har de centrale myndigheders bevågenhed.

Vi mener helt klart, at elværkerne skal fastholdes på 100 MW-aftalen, og at kommunerne skal pålægges at gennemføre en planlægning for vindkraftudbygningen. Kystcirkulæret skal tilpasses således, at der ikke er tvivl om, at der kan opstilles vindmøller i kystområder. Og nettilslutningsforholdene skal bringes i orden ved ankeafgørelser samt, hvis det viser sig nødvendigt, ved en justering af bekendtgørelsen. Vi har noteret med stor tilfredshed, at sådanne ankeafgørelser allerede er på vej.

Vi vil meget gerne fremme en udbygning af vindmøller i klynger, og det kan tilskyndes ved, at elværkerne går ind i vindmøllelav, der ikke er fuldtallige, og eventuelt ved, at elværkerne selv opretter klynger, således at de udlagte områder og nettet udbygges optimalt. Elværkerne skal tilskyndes til at iværksætte vindmølleudbygningen til havs, således at de relativt få pladser, der er til rådighed, fra starten udbygges fuldt ud. Vi er også enige med SF i, at der skal afsættes en pulje og iværksættes et program for udskiftning af ældre og eventuelt støjende møller.

På den baggrund finder flertallet ikke, at der er behov for en vedtagelse af beslutningsforslag nr. B 49. Venstre og De Konservative har tilsluttet sig regeringspartiernes betænkningssbidrag. Det vil vi meget gerne kvittere for og sige tak for.

Riishøj (SF):

SF's forslag har jo en særlig baggrund.

Der blev for snart et år siden fremsat et forslag om at bruge et landsplandirektiv til at gennemtvinge en opstilling af de elværksbaserede vindmøller. Det var der ikke flertal for i Folketinget. Til gengæld stod vi alle sammen over for det problem, at opstillingen af vindmøller var gået i stå, og hvis den skulle sættes i gang igen, måtte der tages nogle initiativer meget hurtigt.

Sagen er jo, at opstillingen af vindmøller også i år er gået i stå. I første kvartal i år er der kun opstillet 5 eller 6 MW-møller, 9 enkeltejede møller, 10 fællesejede møller og kun 3 elværksmøller. Det er mere end en halvering af udviklingen i forhold til sidste år, som også var

klart utilfredsstillende. Derfor skal der gøres noget ekstraordinært, og der skal gøres noget hurtigt, hvis udviklingen skal vende, så vi ikke på dette punkt står og ikke kan leve op til Brundtlandhandlingsplanen.

I vores forslag har vi to kardinalpunkter, og det er åbenbart dem, der er årsagen til, at regeringspartierne stemmer imod. Selv om der er en hel del smukke formuleringer og intentioner, hjælper det jo ikke med intentioner alene; der må foretages noget konkret. Det, der åbenbart ikke kan gå igennem i regeringen, er, at man får stadfæstet princippet om at slutte møllen til det nærmeste punkt på kV-nettet, og det er en betingelse for at få gang i udviklingen. De afgørelser, som træffes i øjeblikket, er jo en forsinkende faktor. Hvis man ændrer bevisførelsen, gør den modsat, så princippet om det nærmeste punkt er udgangspunktet, får vi en langt hurtigere behandling, og så er det den anden part, elværkerne, der skal klage, og ikke dem, der ønsker, at møllen skal opstilles.

Det er uforståeligt, når man har dette princip for decentral kraftvarme, at man så ikke kan have det samme princip for vindmølleudbygningen. Man kan selvfølgelig tage enkeltssager op, klagesager, men så er det med modsat fortegn: Her er det elværkerne, der forhindrer en række initiativer, og så skal initiativtagerne klage; der går tid, vi får afgørelserne flere måneder efter, og det er utilfredsstillende.

Det andet punkt, hvor vi åbenbart ikke kan blive enige, drejer sig om opstillingen af vindmøller til havs, hvor Socialdemokratiet øjensynligt står fuldstændig fast på, at det kan et vindmøllelav ikke gøre. Elværkerne er ikke særlig begejstret for det, det ved vi, og så sker der ikke noget. Vi har kun fået én park op at stå, med de andre trækker det ud. Det er også utilfredsstillende.

Jeg vil gerne spørge energiministeren, hvorfor der ikke er gjort noget konkret i foråret. Man har fået disse enkelttopgørelser, og man har et meget smukt idékatalog til diskussion i næste uge. Men man har jo i 3 måneder vidst, at udviklingen også i år er gået i stå, og i de sidste måneder er der heller ikke sket noget. Nu har vi en sommer, vi skal over, og hvis der skal vedtages noget, bliver det først til efteråret. Det vil sige, at vi står med en katastrofal udvikling på dette område, og det er jo rimelig lette tiltag, vi taler om. Flere af de intentioner,